

РЕШЕНИЕ

№ 5907

****, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 85 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА
ТОШЕВА**

при участието на секретаря **НАДЕЖДА АЛ. ИВАНОВА**
като разглежда докладваното от **ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА ТОШЕВА**
Гражданско дело № 20231110150660 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба /уточнена с молба с вх. № 285924/13.10.2023 г./ на М. И. К. срещу ****, с която са предявени осъдителни иски за следните суми: 1 046.48 лв. – застрахователно обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на ПТП на 13.04.2020 г. в ****, причинено от застрахован при ответника водач по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, ведно със законната лихва от 12.09.2023 г. до окончателното плащане; 334.72 лв. – лихва за забава за периода от 04.09.2020 г. до 11.09.2023 г. Претендират се разносните по делото.

Ищецът твърди, че на 13.04.2020 г. в ****, по ул. „****“, е управлявал мотоциклет марка „****“, с рег. № ****, като в района на № 23 настъпило ПТП, причинено от виновното и противоправно поведение на водача на лек автомобил марка „****“, с рег. № ****, за когото имало валиден договор за застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника. Излага, че при инцидента са му причинени телесни увреждания. Посочва, че е влязло в сила решение по гр. д. № 45380/2020 г. по описа на СРС, 179 състав, му е присъдено обезщетение за претърпени имуществени вреди от процесното ПТП, но във връзка с лечението е направил и други разходи в общ размер на 1 046.48 лв. – за закупуване на медикаменти и медицински консумативи, за изследвания и за плащане на такси, поради което претендира допълнително обезщетение. Сочи, че с молба от 04.09.2020 г. е поискал от ответника обезщетение за претърпените имуществени вреди, като е приложил банкова сметка, но такова не било изплатено. Счита, че от датата на сезиране на ответника той е изпаднал в забава.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, в който оспорва предявените иски. Оспорва твърдения механизъм на ПТП, настъпването на претендираните вреди и причинно-следствената им връзка с инцидента. Релевира възражение за съпричиняване на вредите от ищеца. Оспорва претенцията за лихва, като възражава, че е налице забава на кредитора поради непредставянето на банкова сметка.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по вътрешно

убеждение и обсъди доводите на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 432, ал. 1 вр. чл. 493, ал. 1, т. 1 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Обект на застраховане по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите съгласно чл. 477, ал. 1 КЗ е гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства, за които застрахованите отговарят съгласно българското законодателство или законодателството на държавата, в която е настъпила вредата.

С чл. 432, ал. 1 КЗ е признато право в полза на увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен по чл. 45 ЗЗД, на пряк иск срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ за заплащане на дължимото обезщетение.

С разпоредбата на чл. 498, ал. 3 КЗ допустимостта на прекия иск на увреденото лице при настъпване на застрахователно събитие е обвързана от предявяване на претенция за плащане пред застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и изтичане на тримесечен срок от искането за доброволно плащане, отказ на застрахователя да плати обезщетение или несъгласие на увреденото лице с размера на определеното или изплатеното обезщетение. По този начин законодателят е въвел допълнителна процесуална предпоставка за възникване на право на иск на увреденото лице. В случая се установява, че с молба с вх. № 11299/04.09.2020 г. ищецът е предявил пред ответника искане за допълнително застрахователно обезщетение за имуществени вреди по реда на чл. 498, ал. 1 и ал. 2 КЗ. Твърденията на ответника, че по искането е образувана застрахователна преписка № 0000-1000-03-20-7342, по която заявителят е уведомен за необходимостта от представяне на допълнителни документи, но такива не са представени, са недоказани. Ето защо и на база наличните по делото доказателства съдът приема, че главният иск е предявен след изтичане на срока по чл. 496, ал. 1 КЗ, поради което е налице специфичната процесуална предпоставка по чл. 498, ал. 3 ГПК, респ. той е допустим.

За основателността на главния иск ищецът следва да докаже пълно и главно елементите на следния фактически състав, от който възниква имуществената отговорност на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ за заплащане на застрахователно обезщетение на пострадалото лице, обхващащ две групи материални предпоставки: предпоставките по чл. 45, ал. 1 ЗЗД – че има вземане за непозволено увреждане срещу водач на МПС, фактическият състав на който е виновно и противоправно поведение на водача, в причинна връзка с което са произлезли твърдените имуществени вреди, както и какъв е техният размер; наличие на застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите между делинквента и ответника – застраховател, валидно към датата на настъпване на застрахователното събитие.

В случая по делото е представено влязло в законна сила Решение № 20205862/01.11.2021 г. по гр. д. № 45380/2020 г. по описа на СРС, 179 състав, с което ЗК „Лев Инс“ е осъдено да заплати на М. И. К. обезщетение за други имуществени вреди от същото ПТП, за което е прието, че е причинено виновно от водача на застрахования при ответника по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ автомобил „****“, с рег. № ****. При това положение въпросите относно механизма и причините за настъпване на ПТП, съпричиняване на вредите от пострадалия и наличието на валидно към датата на събитието застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите между делинквента и ответника, не следва да бъдат обсъждани в настоящото производство, защото те са или е следвало да бъдат разгледани в предходния исков процес, респ. възраженията на ответника във връзка с тях са преклудирани от силата на пресъдено нещо на влязлото в сила съдебно решение.

Единствените въпроси, които подлежат на обсъждане в настоящото производство и от които зависи основателността на главния иск, касаят настъпването на твърдяните в исковата молба допълнителни имуществени вреди и причинно-следствената им връзка с процесното ПТП.

От заключението на съдебно-медицинската експертиза, което съдът кредитира изцяло в приетата му част ведно с разясненията на вещото лице в открито заседание, се изяснява следното: За причинените от процесното ПТП травми и изявиите се от тях последици се е наложило и е предписвано провеждане и на следстационарно лечение с превръзки, медикаменти, рехабилитация и контролни прегледи. Във връзка с необходимото в следстационарния период медикаментозно лечение на пострадалия К. са изписани рецепти, както следва: за болкоуспокояващи медикаменти; за антитромботична профилактика, свързана с лечение на получените травми на белите дробове; поради изявиите се данни за посттравматични усложнения, касаещи сърдечно-съдовата, дихателната и нервната системи, е предписвано лечение с антихипертензивни медикаменти, бронхолитици и ноотропни медикаменти, като последните се прилагат стандартно за церебропротективна терапия, необходима след черепно-мозъчната травма; гастропротективни средства и хепатопротектори /„Омепразол“, „Мезим форте“ и „Есенциале форте“/; имуностимулатор /„Изопринозин“/, необходим като част от общоукрепваща терапия. За лечение на получените от травмата и необходимото лечение белези е оправдано прилагането на посочените в разходните документи медикаменти, като всички медикаменти, манипулации, контролни изследвания и посочените разходи в исковата молба, с изключение на изследването за КОВИД, са направени във връзка с лечението на уврежданията, получени вследствие на процесното ПТП. Независимо от липсата на някои реквизити в представените рецепти, включително дата, по естеството си предписаните медикаменти биха могли да бъдат приложени във връзка с конкретните травми на К., лечение на последиците от уврежданията и превенция на развитието на усложнения. Всички приложени по делото фактури, издадени на името на К., документират разходи, направени от ищеца във връзка с назначено и необходимо му лечение по повод получените травми от ПТП на 13.04.2020 г., а медикаментите по фактура от 04.07.2020 г. без име на получател за „Вивейс“ 5 мг. Таблетки/30 бр., „Есенциале Форте Н“ капсули 30 бр., „Мезим форте“ х 20 таблетки, „Омепразол генерикон“ капсули 20, „Паракофдал“ таблетки 20 бр. и „Реновиа“ таблетки 10 мг. Х 60, не може да са изключи да са предписани на ищеца във връзка с посттравматични усложнения от травмите, респ. не може да се изключи да са разходи за необходимо лечение на ищеца. „Изопринозин“, „Волтарен“ и „Фраксипарин“, които фигурират като заплатени от *****, биха могли да бъдат свързани с травмата на пострадалия К., защото подобни медикаменти фигурират в неговите предписания.

Въз основа на заключението на съдебно-медицинската експертиза съдът приема, че всички сторени разходи, с изключение на този за изследване за КОВИД, се намират в причинно-следствена връзка с процесното ПТП, защото са свързани с получените при него телесни увреждания на ищеца и последвалите от това усложнения. От друга страна обаче, за част от направените разходи категорично се установява, че те не са сторени от ищеца, а от трето за спора лице, поради което въпреки връзката им с лечението на К. те нямат характер на имуществени вреди за него, респ. за тях не му се дължи обезщетение. Ето защо съдът счита, че размерът на дължимото на ищеца съгласно чл. 493, ал. 1, т. 1 КЗ застрахователно обезщетение за претърпени от него имуществени вреди вследствие на телесно увреждане при процесното събитие възлиза общо на сумата от 879.53 лв. съгласно документите на л. 45 – 49, л. 50 – 61 и л. 63 – 83.

Следователно главният иск е частично основателен – за сумата от 879.53 лв., а за разликата над тази сума до пълния предявен размер е неоснователен. Върху главницата се дължи и законна лихва, считано от 12.09.2023 г. до окончателното плащане.

На основание чл. 493, ал. 1, т. 5 вр. чл. 429, ал. 3 КЗ застрахователят следва да покрие спрямо увреденото лице отговорността на делинквента и за дължимата лихва за забава от датата на предявяване на претенцията от увреденото лице, т. е. от 04.09.2020 г., а след изтичане на срока по чл. 496, ал. 1 КЗ и при липса на произнасяне и плащане на обезщетение от застрахователя той дължи законната лихва върху застрахователното обезщетение за имуществени вреди за собствената си забава. Ето защо искът за заплащане на обезщетение за забава за периода от 04.09.2020 г. до 11.09.2023 г. е доказан по основание. Възражението на ответника, че е налице забава на кредитора поради непредставяне на банкова сметка, е неоснователно, защото от молба с вх. № 11299/04.09.2020 г., с която пострадалият е поискал от застрахователя обезщетение за процесните имуществени вреди, е видно, че той е представил удостоверение за банкова сметка, поради което не е налице хипотезата на чл. 380, ал. 3 ГПК. Размерът на дължимото обезщетение за забава съдът определи по реда на чл. 162 ГПК с помощта на интернет калкулатор на законната лихва и приема, че възлиза на сумата от 281.31 лв. Следователно акцесорният иск е частично основателен – за сумата от 281.31 лв., а за разликата до пълния предявен размер подлежи на отхвърляне.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни.

На ищеца се дължат на основание чл. 78, ал. 1 ГПК разноски съразмерно на уважената част от исковите, възлизащи общо на 282.45 лв., както следва: 46.41 лв. – държавна такса; 236.04 лв. – депозити за вещо лице.

На основание чл. 38, ал. 2 вр. ал. 1, т. 3 ЗАДв вр. чл. 78, ал. 1 ГПК на процесуалния представител на ищеца се дължи възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ, размерът на което съдът определи съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2 НМРАВ, отчитайки уважената част от исковите, и приема, че възлиза на сумата от 441.62 лв. /с ДДС/.

На основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 ГПК на ответника се дължат разноски съразмерно на отхвърлената част от исковите, възлизащи общо на 40 лв., както следва: 24 лв. – депозит за вещо лице; 16 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл. 77 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на Софийски районен съд сумата от 131 лв. – допълнително възнаграждение за вещото лице, изплатено от бюджета на съда.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ****, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: ****, ****, да заплати на М. И. К., ЕГН *****, с адрес: ****, *****, следните суми: на основание чл. 432, ал. 1 КЗ вр. 493, ал. 1, т. 1 КЗ сумата от **879.53 лв.** – застрахователно обезщетение за допълнителни имуществени вреди, настъпили в резултат на ПТП на 13.04.2020 г. в ****, причинено от застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите водач на лек автомобил марка „****“, с рег. № ****, ведно със законната лихва от 12.09.2023 г. до окончателното плащане; сумата от **281.31 лв.** – обезщетение за забава за периода от 04.09.2020 г. до 11.09.2023 г.; на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **282.45 лв.** – разноски по делото, като **ОТХВЪРЛЯ** частично исковите, както следва: искът за застрахователно обезщетение – за разликата над 879.53 лв. до пълния предявен размер от 1 046.48 лв.; искът за обезщетение за забава – за разликата над 281.31 лв. до пълния предявен размер от 334.72 лв.

ОСЪЖДА ****, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: ****, ****, да заплати на основание чл. 38, ал. 2 вр. ал. 1, т. 3 ЗАдв вр. чл. 78, ал. 1 ГПК на адв. В. В. О. от САК, БУЛСТАТ ****, с адрес: ****, ****, сумата от **441.62 лв.** – възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ на М. И. К..

ОСЪЖДА М. И. К., ЕГН *****, с адрес: ****, *****, да заплати на ****, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: ****, ****, на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 ГПК сумата от **40 лв.** – разноси по делото.

ОСЪЖДА ****, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: ****, ****, да заплати на основание чл. 77 ГПК по сметка на Софийски районен съд сумата от **131 лв.** – възнаграждение за вещо лице.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____